

Békési

Harangszó

XV. évfolyam 2. szám – A BÉKÉSI REFORMÁTUS EGYHÁZKÖZSÉG DÍJTALAN IDŐSZAKI HÍRADÓJA – 2014. június

Remenyik Sándor Dialóg

A harkály kopogtat egy vén
fenyőfát.
Én a botomra dőlve
hallgatom,
Mint harmadik.
Különben csend lakik
Körül az erdőn.

A harkály:

Mit gondolsz öreg: meddig
élsz még?

A fenyő:

Azt jól tudják az istenek,
Akik az életem kimérték.

A harkály:

Mit gondolsz öreg, hogy mi
lesz belőled?

A fenyő:

Bizony mondom, nem függ az
se tőlem,
Se tőled.

A harkály:

Az emberektől függ tehát?

A fenyő:

Az ember nagynak képze-
li magát.

A harkály:

Mit gondolsz mégis:
Hiszed, hogy asztalt
terítenek rajtad,
S melléd telepszik egy vidám
család?

Vagy ágy leszel, mely
mélyen, hűsen altat
A nap heve után?
Szólj, mit hiszel hát, vén
embertelen?!

A fenyő:

Mit tudom én!
Bölcső leszek talán.
Talán koporsó. Oly mindegy
nekem.

Elismerik őket

Szerkesztői jegyzet

Egy fotókiállítás megnyitása kapcsán a fényképek világában voltam kénytelen elmerülni. A fénykép páratlan lehetőséget nyújt az emberiségnek, szinte bármit meg lehet örökíteni – a szó valós vagy átvitt értelmében véve az örökkévalóság számára. A fényképezőgép a hozzáértők számára nagy kincs. Naponta fotók százazrei készülnek el, mindegyik mögött egy-egy történet rejlik. Az internetes portáloknak köszönhetően fotóinkat már a feltöltés pillanatában ismerőseink százai, akár ezrei csodálhatják meg. Érdekes, hogy a világ 17 leghíresebb fényképe közül mindössze egy van, amelyen nincsenek emberek: ennek címe „Földkelte”, és a Holdon készült. A többi 16 fotón egy vagy több ember látható. A világ legtöbb pénzért eladott fotóját egy Andreas Gursky nevű német fotós készítette a Rajnáról 1999-ben. 2011-ben egy árverésen majdnem egymilliárd dollárért cserélt gazdát. Az ember vágya az idő megállítása, a pillanat megragadása, az elmúlás elleni küzdelem. Fotóink pontosan dokumentálják az idő kérlelhetetlenül mozgó kerekének munkáját. Öregsünk. Elvégezett dolog Istennél, hogy az emberek meghalnak, aztán jön az ítélet. – mondja az Írás. Isten Igéjének írott formája, a Biblia nem köntörfalaz, az embert úgy mutatja be a maga valójában, ahogy van. A bibliai hősről is kiderülnek olyan részletek, amelyeket talán mi kihagytunk volna a Szentírásból, ha ránk lett volna mindez bízva. Az ember a maga valójában megváltásra szorul, és nem kerülheti el a véget. Isten azonban nem hagyta magára a legkedvesebb teremtményét, és menekülést biztosított számára. A mentőöv készen van, csak meg kell fogni: Jézus Krisztus a megoldás. A Biblia Isten szeretetének „fényképe”: benne van minden, amit Isten kijelentett valamikor, a régi időkben, azt az ő hűséges szolgálói megragadták, leírták. Olyan „fotó” a Biblia, amelybe bármikor belenézhetünk, felismerhetjük benne magunkat és életünk valódi célját. Fogadják szeretettel a nyári szabadságolások idején a Harangszót, amelyben ismét dokumentáltunk egy negyed évet a földi szolgálatunkból.

Mucsi András szerkesztő

Impresszum: Békési Harangszó – megjelenik negyedévente. A lap a Békési Református Gyülekezet lelkészi hivatalában készül a Gyülekezet tagjai számára • Felelős kiadó: Katona Gyula lelképásztor • Szerkesztő: Mucsi András, e-mail: mucsia@citromail.hu • A Szerkesztőbizottság tagjai: Katona Gyula, Mucsi András, Zsombok Imre • Nyomda: Földesi és Társa Bt. Békés • Kapcsolat: Békési Harangszó, 5630 Békés, Széchenyi tér 21., e-mail: brefegyh@t-online.hu

Kedves Olvasó!

Az idén másodszor jelenik meg gyülekezeti híradónk, mégpedig iskolánk tanévzárója alkalmából. Hosszú hónapok után több, mint ezer diák lélegezhet fel, s kezdheti meg pihenését, erőt gyűjtve a folytatáshoz, vagy éppen a továbbtanuláshoz egy felsőbb szintű oktatási intézményben.

Amikor 20 éve Békésre érkeztem lelképásztornak, első teendőm volt, hogy lezárjam azt a folyamatot, aminek eredményeként ismét gyülekezetünk fenntartásába kerülhetett az általános iskola, amit megelőzőt 2 évvel a gimnázium átvétele. Azóta már több olyan diákunk is van, akinek az édesapja vagy édesanyja itt kezdte el koptatni az iskola padját. Vagyis lassan egy új nemzedék nőtt fel a kezünk alatt, akikre szeretettel gondolunk vissza, remélve, hogy az itt szerzett élmények, az itt kapott hatások olyan meghatározóak voltak az életükben, amiben szeretnék gyermekeiket is részesíteni.

A reformáció korának emlékezetes jelmondata volt, hogy az iskola az egyház, a gyülekezet veteményes kertje. Ez azonban nem csak lehetőség, hanem felelősség is. Hiszen ahogyan a veteményes kert is csak akkor ad igazi örömet, ha a gondos, odafigyelő munka

eredményeképp gazdagon megtermi a szükséges ennivalót, az iskola sem működik másképpen. Gondos, odafigyelő, áldozatos munkára van szükség ahhoz, hogy a ránk bízott gyermekek értékes, hasznos tagjaiként nőhessenek bele gyülekezetünkbe, ahol később is jól érzik magukat, mert otthonra találnak benne.

Erre a felelősségre szeretném e sorok írásával felhívni minden gyülekezeti tag figyelmét, belevonva ebbe a felelősség teljes, odafigyelő munkába a pedagógusokat is, akikre rábízattak ezek a gyermekek és ifjak. Számos eszköz van mindannyiunk kezében arra nézve, hogy iskolánk tanulói ne elidegenedjenek tőlünk, a gyülekezettől, hanem betago-lódjanak abba. Ezen eszközök között a legfontosabb a személyes példamutatás, amit nem lehet elégszer hangsúlyozni. Úgy gondolom, ebben még sokat kell fejlődnünk, amire ezúton is szeretettel biztatok mindenkit. Legyen ez a következő tanév(ek) egyik legfontosabb vállalása gyülekezetünk tagjainak és pedagógusainknak egyaránt, úgy a hitvalló életben, mint a gyülekezeti alkal-mak látogatásában vagy éppen az egymást segítő, felelősségteljes, ha kell, áldozatokat is vállalni tudó magatartásban! Ehhez adjon erőt és áldást valamennyiünknek a Mindenható Isten!

Katona Gyula esperes-lelképásztor

Tisztelt olvasók!

Ájánlom, azok figyelmébe, akik érdeklődnek a cserkészlet iránt! Ezennel szeretnénk önöket értesíteni, hogy **2014. június 30.- július 4.** (hétfőtől- péntekig) Orosházán kiscserkész tanyázást tartunk, melyre a harmadik- ötödik osztályos gyermekeket várjuk!

Ára: 8000 Ft

A 6. osztálynál idősebb fiatalokat, pedig a Mátrászentimrén 2014. július 6.-14. között megrendezésre kerülő cserkész táborba invitáljuk, melynek ára 15.000 Ft + utazási költség.

Szülői értekezletet tartunk a táborokról és a jövő évről **június 13-án** (pénteken) **17 órakor** a cserkészteremben.

Érdeklődni lehet: Pap Zsuzsanna őrvezetőnél a **0670/5660749-es** telefonszámon vagy e-mailben: **papzs94@freemail.hu**

Kis közösség nagy élmény!

Áldás, békesség Istentől!

Nem tudom, elgondolkodtunk e már azon, hogy ténylegesen is, mitől vagyunk mi reformátusok?

Nyilván a kérdésre számtalan válaszlehetőség adott, és az is nyilvánvaló, hogy ezen válaszok szinte mindegyike helyénvaló és helytálló.

Nézzük a saját verziómat.

Azért vagyunk reformátusok, mert gyakoroljuk református vallásunkat. Persze erre rögtön jöhet a reflexió, református az, akit megkereszteltek, aki konfirmált, aki rendszeresen jár templomba, úrvacsorát vesz, és anyagilag is támogatja az egyházat. Igen, ezek a törvény szövegei. De valójában ki is a református?

Úgy gondolom, hogy a református hitben élő, a református hit szerint élő embert az, aki ténylegesen református. Nem tudok elvonatkoztatni a világi hivatásomtól, a jogtól. A világi szabályokban egy közösséghez való tartozás, többnyire abból áll, hogy „annak, vagy ahhoz tartózonak vallja magát”.

Vagyis, példának okáért a roma kisebbséghez tartozik az, aki annak vallja magát. Még akkor is, ha bőre hófehér, haja szőke, szeme kék. Persze, hogy ő is roma, ezt ne vitassuk el tőle.

De ki a muzulmán? Az arab nemzetségekhez tartozó? Persze, hogy nem. Az, aki Mohamed követőjének vallja magát, és számára a szentírás a Korán. A mohamedánok két, pontosabban három hatalmas, még ha nem is arányos mértékben megoszló nagy csoportra oszthatók, a siítákra, a szunnitákra, és a háridzsitákra. A népek különbsége lényeges, egymástól eltérőek, annak ellenére, hogy mindegyik az arab népcsoportba tartozó, mégsem azonosak, sőt néha, gyakran véres háborúkat vívnak egymással, mégis Mohamed követői.

És kik a zsidók? Ez egy izgalmas kérdés. Sokszor halljuk, hogy félzsidó, mert csak az egyik, szülője zsidó. Meggyőződésem szerint ez nem igaz. Olyan, hogy fél zsidó, nincs.

Minthogy olyan sincs, hogy nem vallásos zsidó. Magam is hallottam nem egyszer mások szájából, hogy ő nem vallásos zsidó, csak vallásos érzelmű zsidó. Nem akartam megbántani az illetőt, de legszívesebben azt mondtam volna, neki, hogy ez badarság. Egy zsidó azért zsidó, mert vallásos, mert hisz az Egyistenben, az Örökkelvalóban, a Mózes törvényeiben, a tiltásokban, a szombatban, és még sorolhatnám. Ha nem hisz ezekben, akkor az nem zsidó, legalábbis az én felfogásom szerint. Fél zsidó tehát szerintem sincs. Fogalmilag kizárt. A rabbinikus felfogás szerint zsidó az, akit vagy zsidó anya szült, vagy betért a zsidó vallásba. Ez utóbbi meglehetősen bonyolult, ezért ne is foglalkozunk vele. De akit zsidó anya szült, az már más. Tehát ha zsidó anya szülte, akkor zsidó, ha nem zsidó anya szülte, akkor sem zsidó, ha az apa zsidó. Ez nagyon komoly probléma lett a 20. század második felében, mivel a holokausztot túlélő, vagy ahhoz képest később születet zsidó férfi gyakran házasodott össze keresztény nővel, és ilyenkor a házasságból született gyermek a háláchá /zsidó jog/ szerint nem vált zsidóvá, még akkor sem, ha összetéveszthetetlenül hasonlított az apjára.

De hát akkor ki is a református?

Az, aki hitvalló elődeinek tartja Zwinglit, Bucert, Farel, Bullingert, illetve Kálvin Jánost. Aki tudja, ismeri és követi a magyarországi reformátorok, Szegedi Kis István, Méliusz Juhász Péter, Kálmáncsehi Sánta Márton, valamint az itt fel nem soroltak munkáját és hitét.

Aki elfogadja egyházunk **külső jellegzetességeit**.

Nevesítve templomaink puritánosságát, a képektől mentes, általában fehérre meszelt falait. Nálunk nincs oltár, gyertyák, térdepelés, keresztvetés! A templomainkban csak a legszükségesebbek találhatók, a padok, szószék, úrasztala, és hallható Isten igéje, ami él, és felmagasztal.

Régi szokás volt a református hívők életében az egyszerűség, a szorgalmasság, a munka becsülete, a józan életvitel, az imádkozás gyakorisága

és szükségessége. Kérdezzük meg magunktól, ezek ma is így vannak?

A református embernek három hitvallása van, az Apostoli Hitvallás, a Heidelbergi Káté, és a II. Helvét Hitvallás.

Református egyházunknak a Biblia alapján, Jézus Krisztus parancsa szerint két szentsége van: a keresztség és az úrvacsora, szemben a katolikus egyház hét szentségével. Nem mint ha ez utóbbit ezúton kritizálnánk, csak megjegyezzük az eltérést.

Református alapigazságunk ugyan csak kettős:

a Sola Scriptura, és a Sola Fide, azaz Egyedül a Szentírás és Egyedül a hit által. A kezdetektől eltelt évszázadokban sem változott a helyzet ebben a tekintetben. Az evangéliumi kereszténység gondolkodásának középpontjában ma is ez a két igazság áll. Ahonnan ez hiányzik, ott reformátuság sincs.

Mi reformátusok nem vagyunk sokan. Lélekszámunk mintegy 50 millió főre tehető. Svájcban kívül Franciaországban, Németországban, Hollandiában, Skóciában, Angliában vannak kontakt református közösségek. Európa egyik legnépesebb református közössége a magyar, hozzávetőlegesen 2 millió fővel. A református hit nem jelent elzárkózást, sőt minden ember iránt őszinte szeretetet és mindazokkal való testvéri egységet jelent, akiknek a hite egyedül és igazán Isten kijelentésére épül.

Luther Márton 1546. február 15-én elhangzott szavai szerint, melyet mi magunk is elfogadhatunk:

„ne akarjuk magunkat bölcsnek tartani, hanem fordítsuk el tekintetünket minden magas méltóságtól és szemünket egyszerűen becsukva Krisztus igéjéhez tartsuk magunkat, hozzá menjünk, ahogyan Ő olyan barátságosan hívogat. És mondjuk: egyedül Te vagy az én Uram, és mesterem, a Te tanítványok vagyok.”

Ha így vagyunk reformátusok, akkor talán nincs miért aggódunk.

Békés, 2014. június hava

*Dr. Petneházi Zsigmond presbiter,
gondnok.*

KÉSZ-díjat kapott Katona Gyula

2014. áprilisában a Keresztény Értelmiségiek Szövetsége Békési Szervezete a nívós KÉSZ-díjjal ismerte el Katona Gyula esperes úr munkáját. Az alábbiakban az ő méltatását közöljük.

Laudáció

Kedves ünnepelt, és jelenlévő hívei a díjazottnak - akik feltehetően legalább annyira tudják, mi minden szolgálhat díjazásának indokául, mint a döntő kuratórium - mit is mondhatna röviden itt egy laudátor, egy magamfajta alkalmi méltató mégis? Talán a következőket:

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Kedves megjelentek!

Nagy öröm és megtiszteltetés számomra tehát, hogy én mondhatom el a laudációt abból az alkalomból, hogy a KÉSZ kilencedik alkalommal adja át a díját, mely mindig olyan személyt talál meg, aki - ahogy mondják - már letett valamit az asztalra.

Méltán érdemli meg az elismerés szavait, aki olyan szerteágazó, meghatározó és látható módon, s mégis mindvégig fáradhatatlan lendülettel és hittel tevékenykedett és tevékenykedik ma is.

Mai ünnepeltünk Gyulán született 1956. június 6-án. Édesapja református lelkész volt, édesanyja nyugalmazott banki tisztviselő. Özvegy. Három lánya és egy lány unokája van. Alma és a fája mese megismétlődik nála is, hisz egyikük református tanító-hitoktató. A másik történész-muzeológus, a legkisebb középiskolás. Középiskoláját a Debreceni Református Kollégium Gimnáziumában végezte 1970-74 között. Egyetemre szintén a kálvinista Rómában járt, a Református Teológiai Akadémiára 1974-80 között. Elvégezte a DRHE Vallástanári Szakát is Szegeden 1999-2002 között.

Szolgálati helyei: Nyíregyháza az 1979-80 közötti időszakban, ahol segédlelkész. Megválasztott lelkész Gyula-Gyulaváriban 1980-85, Tiszaföldváron 1985-88, Túrkevéen 1988-1994 között és 1994 óta itt, Békésen.

Első szolgálati naplóját 1978-ban az alábbi lgével nyitotta meg, amit, azóta is minden körülmények között szem előtt tart: „Mert nem magunkat prédikáljuk, hanem az Úr Jézus Krisztust, magunkat pedig, mint a ti szolgáitokat, a Jézusért.” (2Kor 4,5.) Ebből is adódik, hogy igehirdetése és más területeken végzett szolgálatai is Krisztus-centrikusak, ill. minden munkáját, egész hivatását szolgálatnak tekinti, mely Krisztusra tekint és Őreá mutat.

Vallotta és vallja, hogy egy közös-

ség, így az egyházmegye közössége attól válhat „élővé és hatóvá”, ha benne mindenkinek meg van a maga helye és feladata. Hite szerint csapatmunkára van szükség, ahol az első számú vezető az irányítást végzi, ám az eredmények közös munka gyümölcseként születnek. Tartja magát a mondáshoz: légy karmester a zenekarban, ahol mindenki a maga feladatát kell, hogy végezze.

A másik ige, melyhez tartja magát a „Ha botlanak a gyöngék, segítsen az erős, hordjuk, emeljük önként, kin gyöngesége győző...” (455. 7. v.) Ennek gyakorlati alkalmazása az elesettek, a gyengék segítésének a megszervezését jelentette és jelenti.

2009-ben Békés Város Képviselő-testülete „Békés Városért” kitüntetést adományozott neki, hiszen 1994 óta, mióta Békésen él fogja össze a református gyülekezetet, hitével példát mutat, segítséget nyújt a rászorultaknak. Tevékenysége hozzájárult ahhoz, hogy a városban a keresztyének ökumenikus találkozási létrejöhessenek. Kiemelkedik az iskoláért tett munkássága, hiszen a Szegedi Kis István Református Gimnázium és Kollégiumhoz az általános iskolai nevelés és az óvodai nevelés is társult mára, melyben így a minőségi oktatás számára nyílt olyan lehetőség, amellyel csak jól sáfárkodni kell, és az aranyat, értsd, valódi emberi értéket teremhet, s az

Békési Mihály aranydiplomás tanár lett

intézmény visszanyerheti régi szép hírét.

Az elmúlt években, amikor a gyülekezet létszáma csökkenni látszott, személyes, fáradhatatlan munkájával, áldozatkészségével mindent megtett a fiatalok bevonásáért. Sikerrel, hiszen az istentiszteleteket, a református egyházi rendezvényeket egyre többen látogatják.

A református templom felújítása és az új harangok megléte is a nevéhez kötődik, kiemelkedő munkájának eredménye, emelve ezzel városunk építészeti színvonalát.

A díjat adományozók részéről külön kiemelendő, hogy a KÉSZ egyetlen kérésére sem mondott nemet soha, mindig önzetlenül, egy fillért el nem fogadva támogatta a szövetség működését.

Hadd idézzem most kedves imáját, melyet Assisi (Szent) Ferenc fogalmazott meg ekképp: Uram, adj türelmet, hogy elfogadjam, amin nem tudok változtatni, adj bátorságot, hogy megváltoztassam, amit lehet, és adj bölcsességet, hogy a kettő között különbséget tudjak tenni. Uram, tégy engem békéd eszközévé, hogy szeressek ott, ahol gyűlölnék, hogy megbocsássak ott, ahol megbántanak, hogy összekössek, ahol széthúzás van, hogy reménységet keltsek, ahol kétségbeesés kínoz, hogy fényt gyűjtsak, ahol sötétség uralkodik, hogy örömet hozzak oda, ahol gond tanyázik. Ó Uram, segíts meg, hogy törekedjem, nem arra, hogy megvigasztaljanak, hanem, hogy én megvigasztaljak, nem arra, hogy szeressenek, hanem arra, hogy szeressek. Mert aki így ad, az kapni fog, aki elveszíti magát, az talál, aki megbocsát, annak megbocsátanak, aki meghal, az fölébred az örök életre.

Nagytiszteletű Katona Gyula református lelkipásztort, vezető lelkészt, és most már esperest - s így Békés is esperesi székhelyé válhatott - 20 év óta tartó lelkes és lelkiismeretes tevékenységéért, elkötelezettségéért és Békés város hitéletében kifejtett kiemagasló munkájáért a KÉSZ díj 2014-es kiadása illeti meg.

Békés, 2014. április 22.

1943. szeptember 28-án született Békésen. Az általános iskolát és a gimnáziumot Békésen végezte. Érettségi vizsgát a Békési Szegedi Kis István Gimnáziumban tett, 1961-ben. Még ebben az évben felvételt nyert a szegedi tanítóképző intézetbe, ahol 1964-ben általános iskolai tanító diplomát szerzett. Tanító munkakörben nem dolgozott. Az első munkahelyén testnevelőként alkalmazták, ezért a testnevelői pályán képezte magát kiegészítő szakon. 1967-ben a szegedi tanítóképző főiskolán általános iskolai testnevelő oklevelet szerzett.

1977-ben a békési Szegedi Kis István Gimnáziumba hívták meg, mint testnevelő tanárt. Ennek a nagy hagyománnyal rendelkező gimnáziumnak volt a testnevelő tanára nyugdíjazásáig, 2005-ig. 1984-ben a Testnevelési Főiskolán gyógytestnevelői diplomát szerzett. A testnevelés és a sport töltötte ki pedagógus pályáját.

Családos, felesége dr. Bartha Irma szakgyógyszerész, két gyermeke Rita és Mihály apjukat követve középiskolai testnevelő tanárok.

Az iskolai munka mellett a helyi NBI-es kézilabda csapat ügyvezetője volt 5 éves keresztül. Több sportágban sikerült országos diákolimpiai bajnokot nevelni. Az iskolában kapott kollégiumvezető, igazgatóhelyettes megbízásokat.

Örül, hogy a legtöbb problémás ta-

nuló esetében találtak közösen megoldásokat.

A helyi református gyülekezet presbitere, az igazgatótanács tagja, a Zsinat világi pótképviselője.

A munkáját szakmailag sokszor elismerték, ami talán egykori pályaválasztása helyességét igazolja. A pedagógiai munkáját a szegedi tanítóképző intézetben szerzett módszertani ismeretekre alapozta. Köszönetet mond ezért az egykori tanárainak. Nyugdíjasként 2012-ig dolgozott az iskolában, annak kérésére.

Kitüntetései:

- 1988 – Sport Érdemérem Bronz fokozat
- 1996 – Emléklap, a magyar kosárlabda sportban végzett munkáért
- 2004 – Arany Katedra Emlékplakett
- 2006 – Békés Városért
- 2008 – A Szegedi Kis István Református Gimnázium aranygyűrűje
- 2009 – a Magyar Kézilabdázásért, Ezüst Jelvény
- 2010 – a Magyar Köztársaság Arany Érdemkeresztje

Nem állami kitüntetés, de nagyon büszke arra, hogy 2008-ban a balagó osztályától kapott egy csillagot a Mérleg csillagképben. Addig 14619300243 számúnak hívták, azóta Békési Mihály Tanár Úr a neve.

Kész a leltár

A lelkésznel csak egy furcsább figura van a világon: az ember, aki lelkész akar lenni és mindent megtesz azért, hogy felkészüljön egy olyan hivatásra, amelyben borítékolt a sikertelenség, a konfrontáció és a kudarcérzet. Mozdonyvezető édesapám ezt úgy fogalmazta meg: „Fiam, te tudod, mit akarsz, de emberekkel foglalkozni a legrosszabb. Nem lehet megjavítani őket, ha elromlanak”. Valóban, az elvárások, a megfelelni és megfeleltetni akarás hálójában nagyon könnyű beleszaladni a pofonokba, kiábrándulni a hivatásból és az emberekből is, akikre úgy kell(ene) tekintenünk, mint akikért Krisztus meghalt. Ez minden teológus ösztönös féelme a segédlelkési év előtt – így voltam ezzel én is.

Mikor augusztusban (nagy csúszással) megérkeztem és először beszéltem Katona Gyula esperes úrral, arra gondoltam, hogy mekkora bátorság kell ahhoz, hogy egy gyülekezet segédlelkészt fogadjon. Vállalja azt, hogy első kézből kapja a pályakezdő lelkészjelölt hibáit, esetlenségeit, vállalja azt is, hogy amit a segédlelkészt tesz, mond, az sose lesz tökéletes (de még elég jó sem), akármennyire is törekszik rá.

Ha leltárt szeretnék készíteni erről az évről, ez az első emlék, amit ki nem hagynék a sorból. Aztán jönne a többi: az istentiszteletek, áhítatok, szeretetvendégségek, a kollegiális kapcsolatok a lelkészekkel, a közös ebédek-vacsorák a gyülekezeti tagokkal, amikor érezhettem és láthatam, hogy a gyülekezet nemcsak egyszerűen elvisel, elhordoz a hibáimmal

Laskoti Zoltán

együtt, hanem örömmel fogadja azt a keveset, amit adni tudok, olyan bukdácsoló módon, ahogy adni tudom. Sőt, nem azért szeret és fogad el, mert adok valamit, hanem azért, mert vagyok. Így jutottam el addig, hogy a borítékolt sikertelenségek és a kudarcérzet ellenére azt mondom: érdemes furcsának lenni és érdemes lelkésznek lenni, mert az áldások, talpraállások és megerősödések sokszorosan kárpótolják azt, aki nem fél adni magából Istennek és a gyülekezetnek. De még azt is, aki félve adja, amit ad. Hálás vagyok, hogy ezt a tapasztalatot továbbvihetem Békésről és Blaise Pascal gondolatát megfacsarva elmondhatom, hogy a szívemben most már van egy Békés alakú úr, amit csak Békés tud betölteni.

És hova tovább? Vissza az ismeretlen-ismert világba, Kárpátaljára. Ahol felnőttem és amit ismét meg kell is-

mernem, mert változtam én és változott Kárpátalja is azóta, mióta nem élek ott. Félek egy kicsit, mert ki kell szakadnom a békési megszokott, kényelmes életritmusomból és ismét az ismeretlennek kell nekivágnom – és köszönöm, hogy a békési ismeretlenben testvérekre, barátokra találhattam. Ezzel a tapasztalattal sokkal könnyebb lesz belépni egy másik gyülekezet életébe.

Békési évem leltárának zárszavát hadd vegyem József Attilától: „Ha féltem is, a helyemet megálltam: szültem, elvegyültem és kiváltam. Meg is fizettem, kinek ahogy mérte, ki ingyen adott, azt szerettem érte.”

Áldjon meg téged az Úr és őrizzen meg téged, ragyogtassa rád arcát az Úr és köszöri rajtad, fordítsa feléd arcát az Úr és adjon neked békességet, kedves olvasó!

Fontos döntések a presbitérium asztalán

2014. április 9-én tanácskozott a presbitérium és az igazgatótanács. Mindkét testület elfogadta a gyülekezet és az intézmény 2013. évi gazdálkodásáról szóló jelentést, valamint az intézmény 2014. évi költségvetését.

Katona Gyula a presbitérium nevében mondott köszönetet Pálné Kis Eszter gazdasági igazgatóhelyettesnek a kiegyensúlyozott gazdálkodásért. Egyúttal jelezte, hogy a gyermekétkeztetés iskolai megoldása igen nagy terhet ró az intézményre, mivel az étkeztetésből származó bevételekből („ebédpénz”) nem finanszírozható teljes mértékben minden ezzel kapcsolatos kiadás (alapanyag, rezsi-költség). Nemzeti Alaptanterv megváltoztatása miatt szükségessé vált az iskolai Pedagógiai Program vonat-

kozi részeinek módosítása is. Az erről szóló javaslatot Palatinusz Pál igazgató-helyettes terjesztette a presbitérium elé. Ugyancsak elfogadásra került az intézmény továbbképzési programja is, majd döntés született arról, hogy a templomban öt újabb monitor került felszerelésre a holtterek kiszűrése miatt. Ezek az istentiszteleti énekek is követhetővé válnak. Az új gazdálkodási törvénnyel összefüggésben leltározási bizottságot kellett felállítani, amelynek tagjai Pap Gábor, Andor Gergelyné, Végh Lászlóné és K. Szabó Andrásné lettek.

Legutóbb május 25-én tartott tanácskozást az igazgatótanács, majd a presbitérium. A testületek megtárgyalták az egyházkerületi fenntartásban levő Dévaványai Szügyi Dániel Református Általános Isko-

la átvételéről szóló előterjesztést, amely többségi támogatást kapott. Ennek megfelelően az intézmény alapító okiratát is módosítani kellett.

Lépések történtek a torony felújítása kapcsán is. Mint ismert, a békési templom tornyának kerengője a közelmúltban megrongálódott, életveszélyessé vált, így már látogatókat sem engedhetünk fel a toronyba. Emellett a torony vakolata is lehullott több helyen. A presbitérium ezért döntött úgy, hogy a templomtornyó általános, mindenre kiterjedő renoválása lenne célszerű és bölcs. A javítási munkálatok e bekért és elfogadott költségvetés alapján 17 millió Ft-ba kerülnek, hiszen állványozni kell és olyan munkásokat szükséges megbízni, akik képesek vagy magasságban is dol-

gozni. A tetemes költségeket pályázati pénzből, valamint adományokból lehet előteremteni. A presbitérium ezért adakozást hirdet a gyülekezet tagjai és támogatói körében. Ugyancsak döntés született a gimnáziumi udvar felújításáról, amely magában foglalja a sportpályát, a járdát, a környezet megújítását.

A Csuta alkotótáborban egy magánszemély által felajánlott farönkből Kálvin-szobrot faragnának, amelyet a református templomban szeretnének elhelyezni a felajánlók. Ezzel kapcsolatban kisebb vita bontakozott ki a testületben, mivel többen teológiai okokból elfogadhatatlannak tartják bármilyen szobor elhelyezését a templomtérben vagy akár annak előterében. Erről emiatt csak később születik döntés.

Ismét orgonahangversenynek adtunk otthont

A Békés-Tarhosi Zenei Napok keretében ismét orgonahangversenyre került sor a békési református templomban. Június 22-én Galambos Hajnalka és Teleki Miklós adott egy órás műsort Liszt, Bach, valamint más szerzők műveiből hallhattak az érdeklődők egy csokorra valót. A színvonalas program nagy sikert aratott a hallgatóság körében.

Galambos Hajnalka énekművész, magánénekes a Bartók Béla Zene-művészeti Szakközépiskolában, és a Miskolci Egyetem Bartók Béla Zeneművészeti Intézetében végezte tanulmányait. Fellépett többek között a Rázga József vezette Bartók Béla vegyeskarral, valamint a Ménesi Gergely karmester vezényelte Bach: Magnificat című előadás bemutatóján szólistaként is közreműködött. A 2005-ben megrendezett Szolnoki Ádám Jenő dalverseny IV. helyezette lett, 2006-ban a Jászberényi Székely Mihály Énekverseny különdíját vehette át. Jelenleg a békéscsabai Bartók

Béla Zeneiskola kisegítő magánének tanára emellett 2007-től a Békés Megyei Szimfonikus Zenekarral is koncertezik, mint szólista. Repertoárja sokrétű, a barokktól egészen a késő romantikáig énekel dalokat és áriákat.

Teleki Miklós Artisjus-díjas orgonaművész 1995-ben szerezte meg diplomáját a Liszt Ferenc Zeneakadémián, Lehotka Gábor növendékeként. 1993-ban elnyerte a Budapesti Nemzetközi Liszt Ferenc Orgonaverseny különdíját.

A folyamatos tanulás, tanítás mellett sikeres koncerteket adott Európa számos országában és az Egyesült Államokban is. 2007-től a Székesfehérvári Hermann László Zeneiskola és Zeneművészeti Szakközépiskola orgonatanára, 2011-től a siófoki Makovecz templom orgonaművésze. Rendszeresen koncertezik a budapesti Szent István Bazilikában, évi 50-60 hangversenyt is ad. Eddig 6 szóló CD-je és egy DVD-je jelent meg.

Néhány gondolat az antiszemitizmusról – 1.

Magyarországon 2014-ben a holokausz emlékére van. Ennek okán tekintsük át néhány gondolatban a holokauszhoz vezető út számtalan társadalmi, gazdasági, jogi és politikai tényezőinek egyik egyvelegét, az antiszemitizmust. Annál is inkább, mivel sajnos napjaink hazai világa sem mentes az antiszemitizmustól, annak ellenére, hogy példamutató módon a magyarországi holokauszt kapcsán, szinte minden vallási szervezet, egyház megszólalt már, és kivétel nélkül mindegyik elítélte úgy a holokauszt, mint az antiszemitizmust egyaránt.

Mivel a jelen publikálás technikai keretei nem végtelenek, ezért ezen gondolatsort, - szándékom szerint – több részletben igyekszem közölni.

Mi is az antiszemitizmus?

Az antiszemitizmus - szó szerint: szemita-ellenesség - rendkívül bonyolult jelenség, mely mint fogalom több különféle szellemi áramlatot – hitet, filozófiát, gondolkodás- és cselekvésmódot, és ezeknek alapjait – foglalja össze. Az antiszemitizmus követőjét antiszemitának nevezik ennek a kifejezésnek a használói. Az antiszemitizmus szó a Sémtől, Noé fiától származó sémi vagy szemita népekről (többek között az arabokról és a zsidókról) kapta a nevét. Bár más népek is tartoznak ebbe a csoportba (például máltaiak), az antiszemitizmus szót általában a zsidók iránti ellenszenv megnevezésére használják. Az antiszemitizmus nem keverendő össze az antijudaizmussal. A judaizmus az izraelita vallással szemben álló, vallási, teológiai alapokon nyugvó ideológia. Azért sem azonos az antiszemitizmussal, mert érvei vallási alapúak, ám gyakran párosul vele, így a szakirodalomban gyakran vallási alapú antiszemitizmusnak is nevezik.

A modern antiszemitizmus első megjelenése az 1870-es évek tehető Nyugat- és Közép-Európában, mely nem vallási, hanem etnikai és

kulturális alapon ítélte meg a zsidóságot. A zsidók fajként való definiálása, a rasszista jellegű antiszemitizmus már a 19. század utolsó harmadában meghatározó ideológia volt, és azon emberek gyűlöletét jelentette, akik valamilyen vonatkozásban zsidók, vagy magukat annak tartják, vagy mások annak tartják őket.

Az antiszemitizmus történetében 1945 fordulópont. A haláltáborok valóságának megismerése, a népiítés nagyvállalati eszközei, az emberi méltóság mákszemnyit is semmibe vevő aljas módszerek tudatosodása átértékelte az antiszemita gondolkodást is. Az antiszemitizmus korábbi formája szalonképtelenné vált, más formákat kellett kitalálni a megrögzött gyűlöletkeltőknek. Így jött divatba a második világháborút követően a holokausztagadás, mely nem feltétlenül a zsidóság ellen a második világháborúban elkövetett népiítést vonja kétségbe, inkább annak tényét lényegesen kibővíti, elbogatellizálja, vagy relativizálja.

1948 után, amikor is megalakul Izrael állam, az antiszemitizmus egy új formája jön létre, az anticionizmus, ami Izrael állam létét, jogosságát tagadja, és Izrael állam politikai-fizikai megsemmisítésére irányuló ideológiát jelenti.

Története az ókorban.

Az antiszemitizmus már az ókorban megjelent Egyiptomban, Babilóniában, a Római Birodalomban. Ennek egyik lehetséges oka, hogy a zsidók magukat „választott népnek” tartották, ezért látványosan elkülönültek környezetüktől. A későbbi hellénista korban az ateizmus, vagy éppen a politeista felfogás volt a divatos, ezért a zsidók egyistenhitét egyszerűen csak lenézték, nem tartották fontosnak. Érdekes megjegyezni, és ezt Josephus Flaviustól tudjuk, hogy már ekkor, az ókorban megjelenik a vérvád, mint intéz-

ményesített antiszemitizmus. Mivel hozzávetőleg a mai Izrael akkori területe, Júdea délen, Galilea északon, római uralom alatt állt, ezért ez a terület a nacionalista és szeparatista, általában fanatikus zsidó szervezetek és szekták, mint például a zelóták melegágyává vált. A vallási villongásokat a politikai tényezők jelentősen fölerősítették, ami végül a jeruzsálemi nagytemplom elpusztításához vezetett, Krisztus után 70-ben. Ennek ellenére vallási alapú, hivatalos szervek által kezdeményezett, pogromszerű zsidóüldözések ritkán valósult meg a Római Birodalomban, sőt, a rómaiak a görög-zsidó villongásokat is igyekeztek normális mederbe terelni.

A zsidóság és kereszténység viszonyában nagy jelentőségű fordulat állt be a 4. és 5. század folyamán. I. Constantinus római császár türelmi rendelete után valamennyi vallási közösséggel egyenjogú felekezet lett a kereszténység, majd Theodosius császár ediktuma után kötelező államvallássá vált. Ez a folyamat oda vezetett, hogy a kereszténység elméleti teológiájában, és vallási gyakorlatában is elhatárolódott a saját vallási gyökerét jelentő zsidóságtól. A judaizmushoz való viszonyának alaptételévé vált, hogy a nem zsidók szemében a zsidóság nemcsak mint államalkotó nemzet, hanem mint „Isten népe” is elveszítette létjogosultságát.

Története a középkorban.

A középkori kereszténységnek egyik alapja nem vitásan a zsidó vallás volt. Ugyanakkor az új és a régi vallás közötti szellemi-logikai kapcsolatok jelentős ellentmondásokat rejtettek magukban. A kereszténység szent könyve, a Biblia ószövetségi részében a zsidók, mint Isten kiválasztott népe szerepeltek, és a kereszténység központi alakja, Jézus, születése tekintetében maga is zsidó volt. Ugyanakkor az újszövetség világosan dokumentálta, hogy

az „ortodox” zsidók, vallási vezetőik többségének irányítása mellett üldözték, és megölték a korai keresztényeket, mint magát Jézust, és ellenségei voltak az új vallásnak. Lásd Szent István vértanú, és Szent Pál történetét.

Mindez hivatkozási alapot adott ama középkori és a zsidókat hátrányos színben feltüntető nézetnek, miszerint az „ortodox” hit mellett makacsul kitartó, Jézust álprófétának hívó és így elítélését az izraelita vallás tanai szerint helyénvalónak tartó zsidók voltaképp egy politikai, s mi több, szakrális színezetű gyilkosságban, az Isten Fia megölésében vállalják megátalkodott módon az utólagos bűnrészességet. Ennek erőteljesebb, egyértelműen antiszemitizmusnak nevezhető formája volt az a középkori nézet, miszerint a zsidók kollektívan, még utódaikban is bűnösök Jézus Krisztus megfeszítéséért. E nézet ráadásul a Bibliából is levezethető, ugyanis Jézus elítélésekor a zsidó főpapok ezt kiáltják a kezeit mosó Pilátusnak, „Szálljon ránk és gyermekeinkre az ő vére”/ Mt. 27. 25./

A zsidókat a középkori keresztény társadalom ezért kiközösítette magából, elkülönített városnegyedekbe, gettókba kényszerítette, és kora középkori szórványos előzményektől eltekintve először az első kereszties háború idején került sor, főleg a Rajnai vidékén élő zsidók tömeges meggyilkolására: Ennek kapcsán figyelhető meg, hogy az ott élő zsidóság először tömegesen vándorolt Közép- és Kelet-Európa irányába.

A 18–19. században megjelenő emancipációpárti megközelítés a középkort a zsidóság hosszú üldöztetésének tekintette, megfélemlítve arról, hogy a modern, liberális gondolkodású állam előtt eltérő jogállapotok uralkodtak, illetve a zsidóság vallásgyakorlása nem ütközött olyan nehézségekbe, mint a fizikai megsemmisítésnek is kitett eretnekeké. A zsidóellenes fellépések időnként a konkurenciától megszabadulni igyekvő, megerősödő

városi polgársághoz köthetők, ennek magyar példája a soproni zsidók 1490-es bebörtönzése, vagy 1526 utáni kiutasítása, míg a katolikus egyház, az államhatalom és a helyi birtokosok több esetben a zsidó lakosság védelmére keltek, no persze nem elsősorban a toleranciától vezérelve, hanem a zsidóság adózási, és finanszírozási potenciálja miatt. Nemzetközi szinten ilyen jelenségnek tudjuk a zsidó tömeges, teljes körű kiutasítását Spanyolországból, /1491/ majd egy évre Portugáliából. Ez a jelenség hozza létre az európai két nagy /széfárd, és askenázi/ zsidó elkülönülés egyikét, a széfárd zsidóságot.

Luther Márton, a protestáns reformáció szellemi atyja, aki a „Hogy Jézus Krisztus is zsidónak született” című művének megírása után azt akarta, hogy a zsidók térjenek át a keresztény hitre, térítési próbálkozásának sikertelenségét belátva a zsidók elűzését kezdte követelni, és nem tartotta lehetségesnek a zsidó-keresztény békés együttélést. Elkecserecsésében 1543-ban megírta „A zsidókról és hazugságaikról” című könyvét, ami nagy hatással volt a korabeli közvélekedésre.

A kora újkorban két szempontból merült fel ellenszenv a zsidósággal szemben. Egyfelől a már említett spanyolországi és magyarországi kitelepítések következtében elmene- küő zsidók megtalálták a helyüket az Oszmán Birodalom pénzügyi és gazdasági rendszerében, és a fegy-

verkészítésből is kivették részüket, valamint az oszmán hatóságok által biztosított vallásszabadság miatt nem egy esetben szembeszálltak a keresztény seregekkel. A politikai hatalomhoz való alkalmazkodás az Euróban maradt zsidóságtól sem volt idegen. Elfogadott tény, hogy a magyarországi zsidók együtt véd- ték Budát 1686-ban a törökökkel szemben.

Az ellenszenv másik oka az új típusú kora újkori zsidó pénzemberek megjelenése volt. Míg a középkori pénzügyi viszonyok között a zsidók kölcsöneiket nem minden esetben kérhették vissza, hovatovább a vagytonukat is elveszíthették, addig a 17.–18. században megjelentek az első európai jelentőségű zsidó bankárok és hadivállalkozók. Így a zsidókat Ausztriából kitiltó I. Lipót német-római császár sokat köszönhetett Samuel Oppenheimernek, majd a 18. században – elsősorban német nyelvterületen – egyes zsidók kormányzati és udvari tisztségeket is kaphattak.

A fentiekben leírtakból úgy vélem egyértelművé válhat, hogy az antiszemitizmus, mint társadalmi, politikai jelenség a „kezdetektől” jelen van a mindennapi életben, és mivel tudjuk, hogy a mai napig is hallatja szavát, ezért szükséges, hogy foglalkozunk vele, és minél jobban megismerjük lényegét és természetét. Ennek reményében készülök az írás folytatására.

Békés, 2014. június hava

Dr. Petneházi Zsigmond

Istentiszteletek a református gyülekezetben

Békésen minden vasárnap negyed tízkor

Muronyban minden második vasárnap fél kilenckor

Kamuton minden második vasárnap 10 órakor

Bélmegyeren minden második vasárnap fél háromkor

Tarhoson minden második vasárnap négykor

A Békési Református Egyházmegye Ifjúsági napja – Sarkadkeresztúr

Május 31-én került megrendezésre Sarkadkeresztúron az idei egyházmegyei gyermek- és ifjúsági nap. A május végéhez képest szokatlanul hideg, esős és szeles időben indultunk útnak, és az időjárás később sem kedvezett számunkra, egész nap borongós, esős és kimondottan hideg idő volt. Ennek ellenére voltak, akik kerékpáron vágtak neki a több mint 30 kilométeres távnak s bőrig ázva, de óriási lelkesedéssel érkeztek a helyszínre. Békésről mintegy 35-en vettünk részt az alkalmon, köztük Varga Emília tanítónő és Papné Somlyai Csilla tanárnő, akik mindketten sokat segítettek a fiatalok vezetésében.

Hunyadyné Cserge Mária lelkes asszony köszöntője és Fehér Csaba békési ifjúsági lelkes nyitóáhítata után a színpadon – a nap mottójának

megfelelően – a zene és az ének kapta a főszerepet. Ennek megfelelően énektanulással, majd közös énekléssel folytatódott a nap, ahol számos új ifjúsági éneket is megismerhetett az egész Békés Megyéből összesereglett fiatalság. Gitárkísérettel zengtük a már ismert és az akkor megtanult énekeket a falu főterén, ahová a helyi felnőttek közül is sokan kilátogattak.

A nap fénypontja kétségkívül az a Pintér Béla volt, aki koncertjeivel évek óta megtölti a különféle sportcsarnokokat, termeket, ahová meghívják szerte az országban. A lelkes énekes és zenész evangélista pillanatokon belül fergeteges hangulatot varázsolt a színpadra, és mély, bibliai mondanivalót tartalmazó, de egyszerű, fülbemászó dallamú énekeivel egyből a résztvevők kedvence lett, akik együtt

énekelték vele a mindennapok küzdelmeiről szóló énekeket, ahol a mi hű barátunk is egyedül Jézus.

Ebédre mindnyájan a gyülekezet vendégei voltunk a helyi iskola étkezdéjében, ahol nagyon finom gulyáslevessel és túrós batyuval vártak bennünket, de később, a gyülekezet asszonyai által sült házi sütekből is mindenki megehetette a maga részét.

Délután a Helyes-Beat (helyesbít) szintén országos hírű keresztyén együttes koncertjével folytatódott a program. Örömmel hallgattuk a keresztyén, bibliai gondolatok mentén megfogalmazott dalokat, és lelkesen vettünk részt a refrének éneklésében is.

Az igényes zenei programok mellett láthattunk egy igazi világbajnokot is, aki egykereki biciklijével mutatott be már-már bűvészműtávnak is beillő kunsztokat; majd egy igazi akrobata ejtett minket ámulatba sportgyakorlataival, melyek egy átlagember számára az elképzelhetetlen kategóriába tartoznak. Ezek mellett pedig már reggeltől kezdve birtokba vehettünk egy különféle, izgalmas játékokkal megtöltött sportcsarnokot is, ahol ugráló vár, élő csocsó, mozgó bika, és sok egyéb más ügyességi játék várta a gyerekeket. A hideg idő miatt pedig – nem mellékesen – ez a hely szolgált melegedőként is, mivel nem volt messze a felállított színpadtól.

Ez a nap arról szólt, hogy a zene és az éneklés – mint minden jó és szép dolog az életünkben – Isten kedves ajándéka a számunkra azért, hogy általa lelkiileg meggazdagítson minket. Ezért a hívó ember nemcsak szeretheti és mívelheti a zenét, de olyan forrássá válhat az életünkben, amely örömben, bánatban, jóban, rosszban egyaránt segíthet odatalálni ahhoz, aki így szól: „Jöjjetek én hozzám mindnyájan, akik megfáradtatok és megterhelgettetek, és én megnyugosztalak titeket. Vegyétek föl magatokra az én igámat, és tanuljátok meg tőlem, hogy én szelíd és alázatos szívű vagyok: és nyugalmat találtok a ti lelkeiteknek. Mert az én igám gyönyörűsége, és az én terhem könnyű.” (Máté 11,28-30.)

Fehér Csaba, ifjúsági lelkes

Konfirmáció a gyülekezetünkben

Június 1-én volt gyülekezetünkben a konfirmáció, ahol 12 fiatal és egy felnőtt tett fogadalmat ünnepélyes keretek között Jézus Krisztus követéséről, valamint református egyházunkhoz való tartozásuk szándékáról.

Bíró Anita, Bíró Sándor, István Bettina Dalma, Kenyeres Noémi Anna, Komáromi István, Lipták Tamás, Nagy Csaba, Nagy László István, Pocsaji András János, Szaszák Anett, Varga Dávid, Varga Sára és Vozák Viktor

Márton vizsgájukkal és ünnepi fogadalmukkal szívet-lelket melengető hálaadó alkalmommá varázsolták az istentiszteletet.

A konfirmáltak egy teljes tanéven keresztül készültek a nagy napra, elsajátítva mindazokat az ismereteket, melyek segítették őket döntésük meghozatalában. Hétről-hétre ismerkedtek a Bibliával, a keresztyén hit fontosabb tételeivel, de ízelítőt kaphattak a Krisztus-követés örömeiről és nehézségeiről is. A konfirmáció napjára minden adott lett ahhoz, hogy egy komoly, felelősen végiggondolt és meghozott döntéssel kötelezzék el magukat a Krisztus egyházához, közelebből pedig a békési gyülekezethez való tartozásra. Isten áldja meg őket, hogy döntésük hosszútávon is megmaradjon és gyümölcsöt teremjen.

Fehér Csaba

Őrsvezető továbbképzés Gyulán

2014. május 24-25-én őrsvezető továbbképzőn vett részt a csapatunkból három őrsvezető, erről olvashatnak a következőkben egy rövid összefoglalást: 2014. május 25-én szombat délután csodával határos módon, egy óra utazás után hazaértünk a kerületi cserkészprogramról. Mint a rossz amerikai filmek, most én is a végével kezdtem a történetet, de nézzük mi történt

Egy nappal korábban:

„Még be kell raknom, a hálósákomat, a törölközőt, a csajkát, a kanalat és a bicskát”- gondoltam. „15 perc múlva indul a busz, most már indulnom kell”.

A buszmegálló felé baktatva, eszembe jutott még; hogy a bérletem lehet, hogy nincs nálam, és csak egy ötszázasom van.

A buszmegállóban legrosszabb rémálmaim beigazolódtak, „nincs nálam a bérletem”. Gyorsan egy telefon Rékának, hogy ott van a bérletem vagy a kék, vagy a piros vagy a zöld táskámban hozza már ki.

A sarkon láttam bekanyarodni a buszt. Réka még sehol.

Megállt a busz, leszálltak róla, felszálltak rá, elment.

Mikor elment, láttam, hogy jön Réka a biciklivel, megcsillant az utolsó remény, a bérletet zsebre vágtam, tekertem a biciklit ahogy csak bírtam. A város másik végéig tekertem, hátha ott még elérem a buszt.

Oda értem a buszmegállóba, láttam, hogy még a többi ember is ott vár. Éjjen sikerült elérni a buszt!

Békéscsabán átszálltam, majd megérkeztem Gyulára a táborkapu próba helyszínére. (táborkapu próba: az a program, ahol a már avatott őrsvezetők kikérdezik az őrsvezető jelölteket cserkészstudásukról) Beöltöztem a keretmese ruhámba és kezdetét vette a próbázás... (ez SZIGORÓAN TITKOS, tehát több információt nem közölhetek róla).

Mikor éjfél után az óra beérkezett az utolsó jelölt is az utolsó állomásra, és az őrsvezető továbbképzés ekkor vette kezdetét:

Első számú feladatunk volt, átjutni a város másik végére, ahol várt minket a party.

Az este további részét egy nagyon szép német tájházban töltöttük, melynek tetőtere klubhelyiségnek volt kialakítva. Személy szerint nekem nagyon jól esett a túrórudi, ami ott várt a saját nevemmel ellátott

borítékban, a régi cserkészképek mellett. Miután mindenki megérkezett, játszottunk, beszélgettünk, ettünk, ittunk szóval jól éreztük magunkat.

Reggel fél kilenckor reggeliztünk, majd elbúcsúztunk a jelöltektől, s mi, a már végzett őrsvezetők a délelőtti folyamán megosztottuk egymással a jól bevált játékaikat, valamint a kerület vezetői elmondták a jövőbeni terveiket.

A pazar ebéd után, ami a TÁMOP-os pályázatnak volt köszönhető, körbe bicikliztük Gyula nevezetességeit: megnéztük az Erkel Ferenc emlékházat, a templomokat és kívülről a várat. Hatalmas élmény volt számomra, hogy tandembiciklis is ülhettem, és jó volt megtapasztalni, hogy milyen nehéz egy hullámhosszon lenni azzal, aki elől ül és irányítja a járművet.

Végül a vár tövében elfogyasztottunk egy-egy fagyit, visszavittük a bicikliket a hotelba ahonnan kölcsön kaptuk őket, és hazaindultunk.

Nagyon jól éreztem magam és minden résztvevőnek és szervezőnek köszönöm a jó hangulatot, és ehhez mindenki hozzájárult a minimum a személyiséggel.

Pap Zsuzsanna 175. sz. Bocskai István cserkészcsapat őrsvezetője

GYÜLEKEZETI ANYAKÖNYVI HÍREK – (2014. április 17 – 2014. június 24. között)

Megkereszteltettek: Domokos László Mátyás, Domokos Anna Emma, Valentényi Fanni, Püski László, Ollári Tímea, Barlabás Kincső Csilla, Vincze Éva Jázmin (Kamut), **Vincze Imre Bence** (Kamut), Gábrriel Aliz, Gábrriel Dávid István, **Szalontai Csilla**, Horváth Levente és **Baji Mónika** (Kamut).

Felnőttkeresztség vastag betűvel szedve.

Konfirmáltak: Bíró Sándor, Bíró Anita, István Bettina Dalma, Kenyeres Noémi, Komáromi István, Lipták Tamás, Nagy Csaba, Nagy László István, Pocsai

ji András, Szaszák Anett, Varga Dávid, Varga Sára, Vozár Viktor Márton, **Vincze Imre Bence** (Kamut), Medvegy Zsannett (Kamut), Lovas Nikolett (Kamut), **Szalontai Csilla**.

Házasságukat megáldatták: Kis Sándor és Csontos Rita, Sebestyén Tibor és Prorok Annamária, Birgány Róbert és Hajnal Veronika Adrienn valamint Fekete Attila és Csarnai Éva.

Elhunytak: özv. Berczi Sándorné Szencsi Anna (91), Kis László Mátyás (66), Budás Mihály (81), Török László (71), Dr. Szabó Imre (83), özv. Somlyai Mihályné

Valach Pirooska (85), özv. Benedek Jánosné Sallai Mária (89), Kovács Sándor (83), Ferenczi Gábor (79), Domokos Andrásné Nagy Edit Ilona (72), Nagy János (52), Baji Károly (85), özv. Török Gáborné Nagy Margit (96), Szekeres László (73), Plavec János (80), özv. Mészáros Sándorné sz. Mundrucz Julianna (87), Nagy Imréné Pocsai Zsófia (94) és Püski Mihály (86) - Kamut.

Jézus mondta: „*Én vagyok a feltámadás és az élet. Aki hisz énbenem, ha meghal is, él, s aki él, és hisz énbenem, az nem hal meg soha.*” (Jn 11,25-26.)

Megjelent a revideált új fordítású Biblia – A Biblia mindenkié!

Jelmondatunk: „A Biblia mindenkié” egyrészt magától értetődik, hiszen ma Magyarországon bárki hozzáférhet a keresztyén hit szent irataihoz, számtalan fordításban és formában. Másrészt azonban nem volt ez mindig így: alig 500 éve, hogy a humanizmus által megtermékenyített európai gondolkodás a reformációban éppen az anyanyelvre lefordított Szentírás segítségével érte el, hogy Isten szava nem csupán a kiválasztott kevesek olvasmánya lehetett, hanem minden olvasni tudó ember előtt feltárhatta kincseit. Nem véletlen, hogy a Magyar Bibliatársulat Alapítvány (MBTA) éppen ezt a mondatot tette a most megjelent revideált új fordítású Biblia (RÚF, 2014) népszerűsítésének jelmondatává, ezzel is utalva a bibliafordítás kulturális, hitéleti és magánéleti jelentőségére.

A főként protestáns egyházak által használt Biblia először 1775-ben jelent meg, lezárva egy közel 30 éves időszakot, amelynek során a magyarországi protestáns egyházak a hagyományos Károli Biblia megújításán, és Isten ígéjének mai magyar nyelven való megszólaltatásán fáradoztak. Először 1990-ben került sor ennek az új fordításnak a revíziójára. (Bibliarevizió alatt azt értjük, amikor egy népszerű, általános használatban lévő bibliafordítást megújítunk, mert nem akarunk egészen új fordítást készíteni.) 2014-ben megjelent az új fordítású Biblia legújabb revíziója. Bibliareviziót általában három ok miatt végeznek

világszerte az ezzel foglalkozó szervezetek, többnyire a bibliatársulatok: 1. a bibliatudomány fejlődése, 2. a nyelv folyamatos változása és 3. a társadalmi változások miatt, amelyek gyakran új missziói helyzet elé állítják a keresztyén egyházakat. A mostani revízióban mindhárom ok szerepet játszott. A munkálatok az olvasói észrevételek gyűjtésével kezdődtek 2006-ban. Ennek során három év alatt mintegy harmincezer olvasói észrevétel érkezett a Magyar Bibliatársulathoz, s részben ezek figyelembe vételével is indulhatott meg az érdemi revíziós munka 2009-ben.

A revíziót a MBTA Szöveggondozó Bizottsága végezte, amelynek tagjai a MBTA 12 tagegyházának lelkészkepző intézményeiből delegált biblikus tanszékvezető tanárok. Minden esetben az ő feladatuk a bibliafordítások vagy revíziók tudományos és szakmai felügyelete. Ebből a körből kerültek ki a revízió érdemi munkáját végző személyek is. A revízió célja volt a korábbi fordítás idejétmúlt vagy éppen túllontúl időhöz kötött, értelemzavaró, következtelen vagy nehezen felolvasható megfogalmazásainak javítása. Különös figyelmet fordítottunk a „jó magyarságú” nyelvi megoldásokra. Változtattunk a magyar szöveg megfogalmazásán ott, ahol azt találtuk, hogy az új fordítás eddig önálló vagy

a bibliafordítások többségi megoldásaitól eltérő úton járt.

A fordítási és szövegtörténeti jellemző, valamint a kulturális és történeti háttérre utaló jegyzetek számát kiegyensúlyozottabbá tettük az Ó- és az Újszövetségben. Ezekre a jegyzetekre ebben a kiadásban már az adott versek végén csillagok hívják fel az olvasók figyelmét. A „Biblia önmagát magyarázza” reformátori elv jegyében átnéztük

és bővítettük a Biblián belüli kereszt-hivatkozások körét, valamint megújítottuk a térképeket és a Függelék (Bibliai súlyok és mértékek táblázata, Eltérő versszámok a Károli-Bibliához képest, A bibliai könyvcímek rövidítései és a bibliai hivatkozások módja). Végezetül, a stílusában a korábbi kiadásra emlékeztető, mégis egészen új tördelés reményeink szerint könnyebben olvashatóvá tette a szöveget idősebb olvasóink számára is.

A RÚF 2014 megjelenését a Magyar Bibliatársulat tagegyházainak és támogatóinak bizalma, valamint a Bibliatársulatok Világszövetségének (United Bible Societies) és az Amerikai Bibliatársulatnak a három éves anyagi támogatása (2009-2011) tette lehetővé.

Bővebb információ: www.bibliatarsulat.hu

Magyar Bibliatársulat

